

Nævningeinstitutionen, blot var Hurtighed, og dermed var han beroliget; men jeg blev ikke saaledes beroliget, forsaavidt der for mit Vedkommende blev Spørgsmaal om at tage hans Plan under Overveelse, thi jeg indseer ikke Andet, end at i det Tilfælde, at den Paagældende strax tilstaaer: „Jeg er skyldig“, kommer han dog i Fængsel, hvor han kommer til at nyde hele dette Vælleivet og fortjene disse mange Overarbejdspenge, hvorved jeg dog skal gjøre den Bemærkning — dette veed den ærede Rigsdagsmand ligesaa godt som jeg. — at de Overarbejdspenge, man faaer, medens man sidder i Fængsel, just ikke skulle forsyne Fangen med Midler til at leve hyggigt; thi der er i Reglen slet ikke Tale om Overarbejdspenge. Jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand her gjorde sig skyldig i en Forveksling; thi der er ikke Tale om en Hensættelse i en Straffeanstalt. — En Indvending, som han fremhævede og lagde Vægt paa, var den, at man vilde komme til at vedtage Nævningeloven, før man havde vedtaget den Lov, som staaer sigst paa Dagsordenen for idag; men jeg indseer ikke, hvorledes dette staaer i den mindste Forbindelse med, hvad vi her forhandle om. Det er klart, at vedtage vi Nævningeloven, bliver der Spørgsmaal om en Inddeling af Landet i Nævningekreds; men hvorledes skal det, at have vedtaget Nævningeloven, lægge nogen Hindring i Veien for at ordne Inddelingen af Retskredsene saaledes, som den lovgivende Magt maatte finde hensigtsmæssigt. Man har foreslaaet i Udvalget, at man istedetfor 46 Kredse skal have 58, men man kan baade forringe og forstørre Antallet deraf, uden at nærværende Lovs Vedtagelse vil have den aller ringeste Indflydelse derpaa. Paa samme Maade gaaer det med Hensyn til Punkterne om Politiet og Fredsdommerne, som vi ogsaa ganske roligt kunne behandle paa den Maade, som vi selv ansee for den hensigtsmæssigste; og kunde det lykkes at faae Fredsdommerinstitutionen bragt i Stand og faae den gennemført ved Lov, saa var det vistnok høist ligegyldigt, om det skete her ved denne Lov om Politiets Ordning, eller om det skete ved en anden Lov; men i alt Fald, det var Noget, som kunde skee ved Hjælp af Endringsforslag. Det forekommer

mig saaledes, at de Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand har fremsat imod nu at fremme Nævningeloven, ganske mangle Bevis, og jeg vilde virkelig med Hensyn til denne Lovs Stæbne blive ganske ængstelig, hvis jeg maatte antage, at jeg og de øvrige Medlemmer af Rigsdagen skulde træde op ad de mange Drappetrin, som han anviste, at der skulde stiges opad, førend der kunde blive Spørgsmaal om at faae denne Sag bragt i Stand, nemlig Indførelsen af Fredsdommerinstitutionen, Politiets Ordning, Alt, hvad der staaer i Forbindelse med den civile Retspleie, kort sagt, den hele Omordning af det System, hvis Omregulering nødvendigvis i dette Omfang vilde medføre en umaadelig lang Tid.

Liebe: Da jeg ved Slutningen af Mandagsmødet frasaldt Ordet, var det, fordi jeg troede, at det ærede Thing, da fandt det ønskeligt, at Forhandlingerne om disse Sager bragtes til Afslutning. Dette skete imidlertid ikke, Forhandlingerne bleve fortsatte, og da den Forudsætning, hvorfra jeg gik ud, saaledes ikke er gaaet i Opfyldelse, er det vel ikke nødvendigt nu, om jeg saa maa sige, at tage det saa nøie, og jeg tør derfor nok udbede mig et Par Dieblisks Opmærksomhed. Der blev indvendt af et æret Medlem, jeg troer Medlemmet for Holbæk Amts Ade Valgkreds (Krabbe), imod mig og et andet Medlem, der har talt i samme Retning som jeg, at vi burde være fremkomne med et bestemt Forslag til at standse Sagen. Forsaavidt denne Indvending er henvendt imod mig, maa det aabenbart berøe paa en Misforstaaelse. Jeg tillod mig nemlig ved Begyndelsen af Forhandlingerne ikkun at fremsætte min Mening om, at det nærværende Tidspunkt ikke kunde siges at være det rette til Sagens videre Behandling og Gjennemførelse. Jeg hittede denne min Mening for navnlig at give andre Medlemmer Anledning til at udtale sig om dette samme Punkt, der syntes mig i dette Dieblisk at maatte have den største Interesse, og jeg bemærkede udtrykkelig, at efter de Udtalelser, som jeg maatte antage, at der vilde fremkomme om dette Punkt, forekom det mig, at det nærmere maatte bestemmes, hvorledes Thinget vilde stille sig til Sagens Fremme. Til intet Dieblisk var det min Hen-